

პატარა ქვაო პატარძელში...

გინდაც ვიცოცხლო ათასწლეულში,
ვერ მოვიწურო გულის ნაღველი;
პატარა ქვაო პატარძელში,
რა დიდი სევდის ხარ შემნახველი
მცირე გორაკი... მწირი მიდამო...
ძეძვი, ხრიოკი, ქვიშა, ავშანი...
ვის შევებრძოლო, ვისთან ვიდავო?
აქ დაიკეცა დედის თავშალი...
აქ მარწყვზე წასულს, დედა მეძებდა,
მე ახლა აქვე დავეძებ დედას...
ვინც მზიან მაისს მიორკეცებდა,
ენა დადუმდა. საქმე ღალადებს
და ნაკვერცხალი მამათა კერის,,
ჭალარის ვერცხლი მე ვერ დავხატე,
ვისი ტკბილი ხმის უბეშიც ვმღერი.